

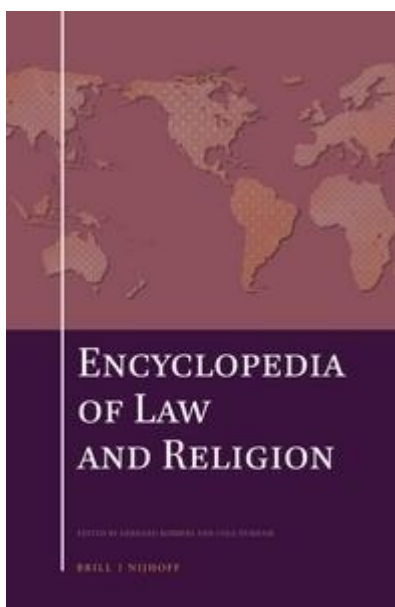
AKTUALITY

INTERNETOVÝ ZPRAVODAJ SPOLEČNOSTI PRO CÍRKEVNÍ PRÁVO *PRAHA – BRNO – OLOMOUC*

č. 7/2016/2

7. ročník

13. července 2016

Konfesněprávní encyklopedie vychází

V těchto dnech vychází tištěná verze pětisvazkové encyklopedie konfesního práva *Encyclopedia of Law and Religion*, kterou vydává nizozemské nakladatelství Brill/Nijhoff. Jejimi editory jsou Gerhard Robbers a W. Cole Durham, Jr.

Encyklopedie obsahuje informace o konfesním právu všech 226 států a závislých území na světě a 10 nejvýznamnějších mezinárodních organizací. Jejím cílem je popsat všechny důležité otázky vztahu mezi státní mocí a náboženstvím v současné době.

Popisuje konfesněprávní systém 54 zemí v Africe, 35 v Americe, 49 v Asii, 42 v Oceánii a 46 v Evropě, mezi nimiž je zahrnut také výklad o České republice od prof.

Jiřího Rajmunda Tretery a doc. Zboje Horáka na 8 stranách prodlouženého formátu ve dvou sloupcích. Encyklopedie je k dispozici jak v tištěné, tak v elektronické verzi. Více informací o encyklopedii naleznete na webové stránce

<http://www.brill.com/products/book/encyclopedia-law-and-religion-set>.

Vzpomínka na konferenci v Łomži

V nejnovějším Biuletynu Společnosti polských kanonistů, který nám právě došel, se v článku Anny Słowikowské, J.C.D., dozvíme o mezinárodní vědecké konferenci, která byla uspořádána v Łomži (Polsko) ve dnech 7. – 9. září 2015 pod názvem *Zadanie nauczycielskie Kościoła wobec nowych wyzwań*.

Z bohatého programu nás zaujala přednáška prof. Józefa Krukowského (Lublin) na téma *Podstata a předmět učitelského poslání církve*, doc. Damiána Němce OP (Olomouc) na téma *Česká biskupská konference a nové výzvy*, doc. Jozefa Marčina (Ružomberok) na téma *Konference biskupů Slovenska a nové výzvy* a prof. Mirosława Sitarze (Lublin) na téma *Úkol medií při realizaci učitelského poslání církve v Polsku*.

Z nové literatury

Časopisy, periodika

Biuletyn, Stowarzyszenie Kanonistów Polskich, Lublin, 2016, ISSN 1731-1438, Nr 29,

z obsahu:

KRUKOWSKI, Józef, *Respektowanie wartości chrześcijańskich w Polsce w procesie integracji europejskiej*, Refleksje na kanwie jubileusu 1050-lecia Chrztu Polski, s. 91–108,

SŁOWIKOWSKA, Anna, *Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Zadanie nauczycielskie Kościoła wobec nowych wyzwań“*, s. 109–121.

Z denního tisku

Daň z krádeže: čím víc se loupí, tím víc se vybere

Mladá fronta Dnes č. 161/2016 (12. 7. 2016), s. 9.

Espresso Petra Suchomela, vedoucího reportérů MF DNES

K panování lidu už historicky patří, že se před volbami lže, ale soudný volič se v těch klamech většinou vyzná. Matoucí však je, když se před volbami mluví z cesty: slibuje se nesmysl, hloupost, ano, kravina, jejíž logickou bídu by hravě odhalilo i mentálně znevýhodněné dítě ve vysokých horečkách.

Původce myšlenky však bývá takové jasnožřivosti prost – slabomyslnost svého návrhu přehlíží, podobně jako autor „selfička“ nepozná, že se na fotografii zubí jako pitomec, neboť si na svém obličejí všímá úplně jiných detailů než okolí.

Přehlídce největších konin dosavadní kampaně před krajskými volbami vládne nápad nejmenovaného jihočeského hejtmana zdanit náhrady za majetek ukradený církvím.

Jsou to peníze vypočítané podle hodnoty té části majetku, kterou stát protiprávně zabavil v době totality a kterou už kvůli novým vlastníkům nelze vrátit zpátky – domy a pozemky si ponechají města, kraje a soukromníci. Církve dostanou zapláceno podle odhadu ceny majetku.

Hejtman tedy ve volební horečce nenavrhuje nic jiného, než aby stát vyměřil procentuální taxu z hodnoty ukradené věci.

Ano, výše nové daně se vypočítá podle hodnoty lupu. V České republice se bude platit daň z krádeže.

Takové „vyrovnání“ by svým novátorstvím předčilo třeba i slavnou kuponovou privatizaci – ve světě bychom patrně nenašli příklad, kdy stát pohlíží na odškodnění za bezpráví jako na zdanitelný příjem.

Tím však předvolební blouznění nekončí. Zdanit by se prý měly rovněž příspěvky na činnost, které stát církvím posílá od temných 50. let coby výměnu za to, že zlikvidoval jejich

vlastní, soběstačné hospodaření. Farnost, která si na sebe i na plat faráře vydělala díky polím, lesům či pronájmu domů a později o pole, lesy a domy přišla, by nově musela platit daň z toho, že si ji k sobě ekonomicky přivázal stát. Ten si zmíněný majetek i pětadvacet let po revoluci v rozporu s demokratickou ústavou nechal a čerpal z něj veškerý užitek – plody, dřevo, nájemné. Tedy vše, co do sklonku 40. let dokázalo farnost plně zabezpečit.

K dani z krádeže tak můžeme přičíst další bizarní daň: daň ze státní dotace, která byla okradenému příjemci vnučena, ač byl do té doby soběstačný a nic nepotřeboval.

Připusťme na chvíli, že autorům návrhu křivdíme, že možná nejde jen o předvolební slabomyslnost, že ho mají důkladně promyšlený. V takovém případě by se však měli svých principů přidržit a nebát se voličům nabídnout další nové daně, vedené shodnou logikou: ukradne-li vám zloděj auto a soud vám přiřkne právo na náhradu dle jeho odhadní ceny, patnáct procent odvedete do státní kasy jako daň z příjmu.

Zneváží-li vás veřejně soused a vy vysoudíte odškodnění, pětaosmdesát procent částky půjde do vaší kapsy, zbytek připadne eráru. Vězeň, který z rozhodnutí soudu nemůže chodit do práce, by měl platit daň z hodnoty vězeňské stravy – osm housek sní, devátou odevzdá dozorcům. Danit by se rovněž měly všechny veřejné dotace.

Zvláště u daně ze zlodějny by správci státní kasy mohli brzy zjistit, jak štedrý zdroj příjmu se v ní skrývá. Pak by nebylo daleko k situaci, kdy by stát podporoval zločince, aby více kradli, a pomáhali tak snižovat rozpočtový schodek. Časem by se eráru vyplatilo i vlastní zloděje najímat: čím víc se toho ukradne, tím víc se vybere na daních.

Pro takový stát by nakonec bylo čestnější říct, že církvím ani nikomu jinému žádné totalitní příkoří nahrazovat nebude. Proč se ostatně omlouvat za systém, s nímž udržujeme myšlenkovou kontinuitu?